

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

4.3.2010

B7-0160/2010

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w odpowiedzi na pytanie wymagające odpowiedzi ustnej B7-0000/2010

zgodnie z art. 115 ust. 5 Regulaminu

w sprawie wyników nieformalnego posiedzenia Rady Europejskiej w dniu 11 lutego

Lena Ek
w imieniu grupy politycznej ALDE

B7-0160/2010

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie wyników nieformalnego posiedzenia Rady Europejskiej w dniu 11 lutego

Parlament Europejski,

- uwzględniając nieformalne posiedzenie Rady Europejskiej z dnia 11 lutego 2010 r.,
 - uwzględniając konkluzje prezydencji wydane po posiedzeniach Rady Europejskiej z marca 2000 r., marca 2001 r., marca 2005 r., marca 2006 r., marca 2007 r. i grudnia 2009 r.,
 - uwzględniając konsultacje publiczne rozpoczęte przez Komisję w sprawie strategii UE 2020 oraz ich wyniki (SEC (2010)116),
 - uwzględniając dokonaną przez Komisję ocenę strategii lizbońskiej (SEC (2010) 114),
 - uwzględniając dokument Rady zatytułowany „Siedem etapów realizacji europejskiej strategii na rzecz wzrostu i zatrudnienia”,
 - uwzględniając pytanie z dnia 23 lutego 2010 r. skierowane do Komisji Rolnictwa, a także przyszłą strategię UE 2020 (O-0023/2010 – B7 0000/2010),
 - uwzględniając art.115 ust.5 oraz art.110 ust.2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że obywatele europejscy uważają, że przepisy UE są często zbyt biurokratyczne, skomplikowane i kosztowne,

Uwagi ogólne

1. z zadowoleniem przyjmuje gotowość państw członkowskich do uznania porażki strategii w uczynieniu z Unii Europejskiej do roku 2010 „najbardziej dynamicznej, konkurencyjnej i opartej na wiedzy gospodarki na świecie, zdolnej do zapewnienia zrównoważonego wzrostu, oferującej więcej lepszych miejsc pracy oraz większą spójność społeczną, jak również poszanowanie środowiska naturalnego”; zachęca państwa członkowskie do skorzystania z możliwości rzeczywistej przebudowy strategii;
2. ubolewa nad faktem, że porażka strategii lizbońskiej postawiła Unię Europejską w słabszej pozycji do zwalczania obecnego kryzysu;
3. wyraża ubolewanie z powodu spadku PKB o 4% w 2009 r., spadku produkcji przemysłowej do poziomu z lat 90-tych i wzrostu bezrobocia do poziomu 10%, co stanowi ponad 23 mln kobiet i mężczyzn bez pracy; uważa, że sytuacja, w której ponad 80 mln ludzi żyje poniżej poziomu ubóstwa, stanowi ludzką i gospodarczą klęskę;
4. ubolewa, że ważne europejskie cele nie zostały osiągnięte; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady Europejskiej o określeniu mniejszej ilości bardziej wymiernych celów;

5. podkreśla swoje głębokie przekonanie, że instytucje Unii Europejskiej oraz państw członkowskich, łącznie z organami krajowych i lokalnych rządów, mają obowiązek dostosowania ram regulacyjnych i administracyjnych do zmieniających się okoliczności gospodarki światowej w następstwie kryzysu finansowego;
6. wyraża swoje głębokie przekonanie, że przyszły powrót do gwarantującego dobrobyt wzrostu zależy bardziej niż kiedykolwiek od udanej mobilizacji potencjału jednostek społeczeństwa obywatelskiego, nauki i gospodarki;

Konieczność lepszego zarządzania

7. jest zdania, że strategia lizbońska poniosła porażkę z powodu braku zaangażowania i odpowiedzialności państw członkowskich, co zakończyło się brakiem realizacji uzgodnionych planów działania, a także braku skutecznych zachęt i wiążących instrumentów na szczeblu UE;
8. nalega na Radę Europejską, żeby porzuciła „otwartą metodę koordynacji” opartą na „wymianie najlepszych praktyk” i „wzajemnej presji” w obszarze polityki gospodarczej, natomiast stosowała ją w obszarze polityki społecznej i umocniła ją poprzez wyznaczenie ambitnych i wymiernych celów unijnych i krajowych;
9. zachęca Komisję do wykorzystania wszystkich dostępnych artykułów w Traktacie z Lizbony, takich jak art. 121, 122, 136, 172, 173 oraz 194 w celu koordynowania reform gospodarczych i planów działania państw członkowskich;
10. podkreśla, że roczne sprawozdania Komisji zawierające zalecenia polityczne i ostrzeżenia dotyczące postępów dokonanych przez państwa członkowskie we wdrażaniu celów strategii UE 2020 powinny być podstawą dla decyzji podejmowanych przez Radę Europejską oraz że, aby zapewnić przejrzystość, sprawozdania te powinny być podawane do wiadomości publicznej przed rozpoczęciem dyskusji przez Radę Europejską;
11. jest zdania, że państwa członkowskie w ścisłej współpracy z Komisją powinny opracować krajowe plany działania przy poszanowaniu zasad europejskiego kodeksu konwergencji zawierającego maksymalne i minimalne wartości do stosowania wobec niektórych makroekonomicznych aspektów swoich gospodarek; kodeks taki powinien zostać opracowany przez Komisję i przyjęty przez Radę Europejską;
12. podkreśla konieczność lepszej współpracy między Parlamentem Europejskim, parlamentami państw członkowskich i społeczeństwem obywatelskim i zauważa, że w wyniku zaangażowania większej liczby podmiotów wzrośnie nacisk na skuteczność administracji;
13. nalega, aby Komisja zmniejszyła przeszkody administracyjne, gdyż jego zdaniem przygotowane w dobrej wierze programy mające na celu napędzenie konkurencyjności i ukształtowanie zrównoważonej gospodarki nie działają właściwie, gdyż MŚP, uniwersytety i międzynarodowe przedsiębiorstwa są zniechęcane do uczestniczenia w programach europejskich;
14. zachęca Komisję i państwa członkowskie do przeprowadzania audytów finansowych

mających na celu określenie, jak duży margines swobody pozostaje na działanie w ramach budżetu UE; nalega, żeby Komisja zapewniła ściślejszy nadzór w tym obszarze; jest zdania, że dalsze decyzje dotyczące strategii UE 2020 muszą być oparte na wiarygodnych i poprawnych danych finansowych;

Ochrona siły euro poprzez wzmocnienie kontroli finansowej

15. podkreśla potrzebę zagwarantowania przyszłej stabilności euro w celu zagwarantowania naszej siły nabywczej i emerytur; nalega, żeby państwa członkowskie w pełni dostosowały się do kryteriów europejskiego paktu stabilności i wzrostu;
16. uważa, że UE będzie musiała wprowadzić koordynację w obszarze podatków oraz zacieśnić współpracę w niektórych dziedzinach, przestrzegając jednocześnie krajowej niezależności w kwestii podatków, oraz że państwa członkowskie będą musiały zmniejszyć duże zadłużenie rządów, żeby przywrócić i ochronić europejską konkurencyjność;
17. podkreśla konieczność powołania jednego europejskiego urzędu nadzoru mikro- i makrozarządzania ostrożnościowego w celu zapewnienia rzeczywistej kontroli oraz zapobiegnięcia przyszłym kryzysom; podkreśla konieczność zapewnienia skutecznego europejskiego systemu bankowego mogącego finansować rzeczywistą gospodarkę i nadającego Europie pozycję jednego z głównych ośrodków finansowych i gospodarczych na świecie; podkreśla, że nadzór nie może pozostać jedynie w gestii państw członkowskich, ponieważ rynki są międzynarodowe, a instytucje finansowe działają ponad granicami;
18. wzywa w związku z tym państwa członkowskie do zapoznania się ze skutkami kryzysu dla rzeczywistej gospodarki, a także do działania wraz z Parlamentem Europejskim w celu udzielenia obywatelom odpowiedzi, jakich oczekują w obszarze reform finansowych;
19. wzywa Komisję do zbadania wykonalności zestawu potencjalnych środków, które mogą obejmować przyjęcie metod działania MFW, mianowanie przedstawiciela Komisji w dotkniętych gospodarkach, zwiększenie wpływu ocen danych ekonomicznych przeprowadzanych przez Eurostat, identyfikację potencjalnie dotkniętych państw UE w celu wczesnego ostrzegania, lepszą koordynację polityki gospodarczej w strefie euro i ściślejszą współpracę z Międzynarodowym Funduszem Walutowym; uważa, że dobrym pomysłem byłoby przyciągnięcie funduszy na rynek kapitałowy, np. poprzez rozszerzenie istniejącego systemu obligacji EBI oraz że w każdym razie konieczne jest, żeby wybrane środki nie miały negatywnego wpływu na stopę oprocentowania w państwach członkowskich;

Uwolnienie potencjału obywateli europejskich

20. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że Europejczycy napotykać na zbyt wiele przeszkód w poruszaniu się po Europie; podkreśla potrzebę ułatwienia swobodnego przepływu obywatelom we wszystkich kierunkach: pracownikom, profesjonalistom, biznesmenom, badaczom, studentom i emerytom; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zniesienia wszelkich prawnych, formalnych i finansowych przeszkód, tak aby urzeczywistnić swobodny przepływ obywateli i pracowników w UE;

21. zauważa, że bezrobocie jest kluczową kwestią w trwającej dyskusji w kontekście kryzysu; podkreśla potrzebę stworzenia sprzyjających integracji i konkurencyjnych rynków pracy poprzez systemy elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego (flexicurity) umożliwiające większą elastyczność dla pracodawców gwarantując jednocześnie wysoki poziom krótkoterminowych zasiłków w połączeniu z aktywnym wsparciem dla ponownego zatrudnienia w przypadku utraty pracy; podkreśla potrzebę skoncentrowania się w szczególności na młodych bezrobotnych oraz na starzeniu się siły roboczej w UE, co będzie stanowiło poważne wyzwanie dla konkurencyjności oraz dla średnio- i długoterminowego wzrostu gospodarczego w UE;
22. zwraca uwagę na potrzebę spojrzenia wykraczającego poza kryzys i zbadania europejskich systemów, aby umożliwić migrację wiedzy, zapobiegać europejskiemu „drenażowi mózgow” oraz promować doskonałość, jak również sieć wiodących uniwersytetów na poziomie międzynarodowym;
23. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wdrożenia ambitnej agendy społecznej UE, w tym promowania dłuższego i zdrowszego życia, zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego, umożliwienia pracownikom łączenia pracy z opieką, zwalczania dyskryminacji i promowania włączania do polityki problematyki płci (gender mainstreaming) oraz równości płci;

Uwolnienie potencjału europejskiego rynku wewnętrznego

24. zauważa, że wspólny europejski rynek uwzględnia potrzeby obywateli, a zatem w ogromnym stopniu przyczynia się do europejskiego dobrobytu, że stworzył rynek z blisko 500 mln konsumentów oraz że zwiększenie handlu zwiększyło dobrobyt w UE o 10% produktu narodowego, czyli około 8 tys. euro na gospodarstwo domowe rocznie;
25. z zadowoleniem przyjmuje zadanie powierzone Mario Montiemu zaproponowania nowych pomysłów dotyczących pobudzenia wspólnego rynku, zachowując równowagę między rynkami, systemami podatkowymi oraz imperatywami społecznymi i związanymi z ochroną środowiska;
26. ubolewa nad tendencją, którą wykazują niektóre rządy europejskie, praktykowania protekcjonizmu gospodarczego, co grozi zniweczeniem 50 lat integracji gospodarczej i solidarności, a zatem szkodzi zarówno konsumentom, jak i producentom; podkreśla potrzebę zagwarantowania, że jednolity rynek nie stanie się przeszkodą samą w sobie dla importu z i eksportu do krajów trzecich;
27. podkreśla potrzebę urzeczywistnienia jednolitego rynku, z uwzględnieniem potrzeby wysokiej jakości usług użyteczności publicznej;
28. postanawia ściśle stosować swoje uprawnienia do kontroli oraz w stosownych przypadkach uchylać wdrażanie i akty delegowane; ponadto zachęca Komisję do rozważenia wdrożenia klauzul automatycznie wygasających (tzw. sunset clauses), aby zagwarantować, że całość prawodawstwa podlega przeglądowi w celu określenia, czy nadal nadaje się do zastosowania i czy wynikają z niego korzyści, a jeśli nie, należy dane regulacje wycofać;

29. uważa, że postępy na rynku wewnętrznym nie powinny się opierać na najniższym wspólnym mianowniku; zachęca zatem Komisję do objęcia przewodnictwa i wystąpienia z odważnymi propozycjami; zachęca państwa członkowskie do wykorzystania metody ściślejszej współpracy w dziedzinach, w których proces osiągania porozumienia utknął w martwym punkcie, takich jak:

- wolny rynek usług (w tym usług zdrowotnych, transportowych i pocztowych);
- europejski rynek cyfrowy;
- wprowadzenie wspólnych patentów;
- europejska polityka ochrony praw autorskich;
- wspólna ujednolicona podstawa opodatkowania zysków przedsiębiorstw;
- wspólny statut europejskiej spółki prywatnej;
- opcjonalne instrumenty prawa umów konsumenckich w obszarach konsumenckich i podatkowych;
- zastosowanie przyjaznej środowisku, inteligentnej technologii;

podkreśla, że inne kraje będą bez problemu mogły włączyć się do tych czołowych inicjatyw na późniejszym etapie;

30. zachęca Komisję do wystąpienia z wnioskiem w sprawie wprowadzenia klauzuli automatycznie wygasającej (tzw. sunset clauses) dopilnowując, by uregulowania rynku wewnętrznego UE automatycznie wchodziły w życie w danym czasie, jeżeli państwa członkowskie nie dokonają na czas transpozycji;

Budżet odzwierciedlający inteligentny, sprzyjający integracji i zrównoważony wzrost jako priorytet XXI wieku

31. uważa, że obecny budżet niewystarczająco odzwierciedla środki potrzebne do stawienia czoła wyzwaniom XXI wieku; wyraża ubolewanie z powodu faktu, że tylko 6 z każdego 100 euro inwestuje się w badania i rozwój oraz uważa, że w przyszłym budżecie należy zwiększyć nacisk na inwestycje w zrównoważoną, napędzaną badaniami i opartą na wiedzy gospodarkę;

32. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że w oryginalnych wnioskach dotyczących strategii UE 2020 nie wspomniano o sektorze rolnym, pomimo potencjału rolnictwa aktywnego udziału w głównych priorytetach strategii;

33. wzywa Komisję do wystąpienia z ambitnym wnioskiem budżetowym odzwierciedlającym priorytety opisane w strategii UE 2020, w tym przyjazny dla środowiska wzrost, wydajność energetyczną, nasilenie badań i rozwoju, uczenie się przez całe życie oraz wyzwania związane ze zmianami klimatu;

34. uważa, że UE powinna zająć się konkretnymi projektami gospodarczymi UE, takimi jak

prawdziwie europejska sieć energetyczna, zakończenie projektu Galileo, szerokie zastosowanie technologii przyjaznych środowisku, łącznie z systematyczną odbudową zasobów lokalowych UE, e-zdrowiem oraz poprawą i aktualizowaniem infrastruktury TIK;

Uwolnienie potencjału państw członkowskich zrealizowania strategii UE 2020

35. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że wdrożenie budżetu UE przez Komisję i państwa członkowskie po raz piętnasty spotkało się z krytyką Europejskiego Trybunału Obrachunkowego; podkreśla, że same państwa członkowskie są odpowiedzialne za zarządzanie 80% europejskiego budżetu; wzywa Komisję do wywarcia większej presji na państwa członkowskie, aby przyjęły odpowiedzialność polityczną za właściwe wydawanie europejskich pieniędzy w formie krajowych oświadczeń w sprawie gospodarowania środkami UE oraz rozważenia kar finansowych, w przypadku gdy dane państwo członkowskie nie zgadza się na współpracę; wzywa Trybunał Obrachunkowy do wystąpienia z wnioskami dotyczącymi lepszej metodologii audytu oraz redukcji przeszkód biurokratycznych dla MŚP'
36. podkreśla, że przyznanie funduszy UE powinno być uzależnione od podejścia opartego na rezultatach oraz zgodności z celami strategii UE 2020 podkreśla, że fundusze strukturalne UE powinny koncentrować się na innowacjach oraz badaniach i rozwoju, aby zwiększyć konkurencyjność UE, natomiast polityka spójności powinna się koncentrować przede wszystkim na spójności terytorialnej i współpracy między państwami członkowskimi;
37. uważa, że w krajowych oświadczeniach w sprawie gospodarowania środkami UE państwa członkowskie powinny zawrzeć oświadczenie wskazujące, jak wykorzystały one środki europejskie na rzecz osiągnięcia różnych celów strategii UE 2020;
38. uważa, że państwa członkowskie, które dostarczają wiarygodnych planów działania i wyników, powinny się kwalifikować do otrzymania dodatkowych środków z funduszy strukturalnych, natomiast państwa członkowskie, które nie dostarczają krajowych oświadczeń w sprawie gospodarowania środkami UE zaświadczających właściwe wydatkowanie europejskich pieniędzy na cele „UE 2020”, powinny otrzymać mniej europejskich pieniędzy, bez wykluczenia alternatywnych metod wsparcia, aby zwiększyć ich zdolność działania;
39. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej i Komisji Europejskiej.